
AVRUPA'NIN HACİYATMAZI: SÖZDE ERMENİ SOYKIRIMI

16.04.2019

HaberTürk (16 Nisan 2019)

Çetiner Çetin

Son yıllarda çeşitli Avrupa ülkeleri tarafından haciyatmaz misali devamlı Türkiyenin önüne çıkarılan ve oylamalarla kabul edilen sözde Ermeni soykırımı iddiası modası geçmiş, yapay bir gündem niteliği taşıyor. Bu iddiaların tarihçiler yerine siyasetçiler tarafından tartışılması da aslında niyetin farklı olduğunun bir kanıtı diyebiliriz.

Ancak 1915te yaşanan, üzücü ve hafızlarda yer edinmiş olayları dünya kamuoyunun son yedi yıldır çokça tartışılması ve bu tartışma zemininde bizim tezlerimizin doğru düzgün ifade edilemiyor olmasının aslında önemli bir sorun olduğunu düşünüyorum. Örneğin, geçtiğimiz hafta sözde Ermeni soykırımı İtalya Temsilciler Meclisinde sembolik oylamada neredeyse bir gün boyunca gündem oluşturdu. Meclise İtalyanların sarı-yeşil diye tabir ettiği çoğunluk tarafından hazırlanan hatta diğer siyasi güçlerin de imzasını taşıyan bir önerge verildi. Bu önerge metninde sözde Ermeni soykırımına aleni bir şekilde atıfta bulunuluyordu. Metnin onaylanması aslında bir anlamda formaliteydi.

Türkiye, İtalyan temsilciler meclisindeki bu önergeyle ilgili olarak Ankaradaki İtalyan Büyükelçisini bilgi almak üzere görüşmeye çağırdı ve Romadaki Türk büyükelçimizi de aynı gün İtalya Parlamentosuna gönderildi. Diplomatik kaynaklardan aldığım bilgiye göre, Büyükelçi, muhatabı İtalyan Dışişleri Bakanı Enzo Moaveroyu uyardı, Moavero da derhal Savunma Bakanı Elisabetta Trenta ile konuştu. Endişeye kapılan Trenta, Beş Yıldız Hareketi'nin Temsilciler Meclisi grubuyla irtibata geçti ve söz konusu önergenin metninin yumuşatılmasını istedi.

Dışişleri Bakan Yardımcısı Claudia Emanuela Del Re hemen bir girişimde bulunarak sonradan yapılan bir müdahale ile soykırım kelimesinin yerine daha tarafsız bir ifade olan tarihi olay ifadesinin kullanılmasını önerdi. Ancak bu öneri Leganın ısıklarıyla karşı karşıya kaldı. İtalyanın Kardeşleri (Fratelli d'Italia) Partisi milletvekilleri, Beş Yıldız Hareketinin önergesini kopyalayarak kendilerine mal etti ve sarı-yeşiller bu yumuşatılmış ifadeye izin vermeyerek İtalyan hükümetinin zor hazmettiği metne oy verdi. Türkiyeye göz kırpmayı tercih ederek çekimser oy kullanan Forza Italianın dışında herkes birlik içinde oy kullandı. Yani son dakika çabaları sonuç vermedi.

İşte günler öncesinden Ermeni kurumlarının ve diasporasının siyasetçiler üzerinde etki kurmaya çalıştığı bilinmesine rağmen siyasi partilerle diyalogların ve baskı unsurlarının son güne bırakılması bu tip oylamalarda etkinlik sağlayamamamıza neden oluyor. Fransa süreci de benzer

bir şekilde 3 yıldan beri süregeliyor. Bu nedenle aslında belki de üzerinde detaylı bir şekilde düşünmemiz ve sorgulamamız gereken şey yurt dışında neden güçlü bir diaspora oluşturamıyoruz? sorusu olmalı.

Asıl görevi yurt dışında diaspora oluşturmak ve Türkiye'nin tezlerini, hakkıyla dünya kamuoyuna sunmak olan Yurt Dışı Türkler Başkanlığının kurulduğu günden bu yana neden bir diaspora oluşturmada yeterli olamadığını sorulamadan edemiyorum. Bugün bu kurumun üstlendiği beş bin öğrenciye sağladığı burslar, Milli Eğitim Bakanlığı ve Maarif vakfı gibi kuruluşlarımız tarafından da üstlenilebilir. Ancak yaklaşık altı milyonu aşkın Türkün yaşadığı kıta Avrupasında hala güçlü ve etkin bir diaspora kuramamışsak bunu sorgulamamız gerekmez mi?

Çeşitli temaslarda bulunmak üzere Avrupadayım. Ermeni diasporasının baskısı karşısında kendi tarihimizden bir örnek olay bakın nerede nasıl sergileniyor.

Kopenhag Belediye binasında bugünlerde, "Görevden Öte: Ülkeler nezdinde erdemli olarak tanınan Diplomatlar" isimli bir sergi gerçekleşiyor. Bahsettiğim bu sergide Almanların Nazi döneminde baskılara boyun eğmeyen, kurallara uymayan ve Yahudilere yardım eden diplomatları konu ediliyor ve o diplomatların arasında Rodosta bir Türk diplomat olan Selahattin Ülkümen de bulunuyor. Hem de serginin inanılmaz kaderler arasında en dikkat çeken ve önemli yer tutan bölümünde. Bu örnek, çarpıcı bir nitelik taşıyor, zira bu sergiyi Türkiye değil Kopenhag Belediyesi organize ediyor. Daha da önemlisi bu sergi bizi şimdilerde eleştiren Yahudi diasporasına ve Ermeni kurumlarının not alması gereken tarihe dair geçmiş bir süreci anlatıyor.

Bilindiği üzere, Nazilerin Yahudilere karşı soykırım savaşında yaklaşık altı milyon insan yok edildi. Avrupalı Yahudilerin çoğu öldürüldü. Ural Dağları ve Kuzey Afrika gibi çok uzak mesafelerde bile Nazi birlikleri bazen yerel halkın da yardımıyla Yahudileri öldürmeye çalıştı. Fakat bazı ülkelerde Yahudilere yardım eden Yahudi olmayan vatandaşlar vardı. Naziler yakaladıkları takdirde, bu tür yardımların ölüm anlamına geldiği ülkelerde bile, tüm kuralları ihlal eden ve kaçak Yahudilere yardım eden diplomatlar da oldu. İşte bahsettiğim Türk diplomatın hikayesi de burada başlıyor.

O dönemde birçok Türk ve Yunan Yahudisi Auschwitz'e gönderiliyor. Ancak Selahattin Ülkümen Rodos'ta 50 Yahudi'yi kurtarıyor. Naziler Yahudilerin Rodos'tan sınır dışı edilmesi hazırlığını yaptıklarında, Selahattin Ülkümen oradaki komutan olan Alman generale gidiyor ve Türkiye'nin tarafsız olması sebebiyle Türk Yahudilerin serbest bırakılmasını istiyor. Selahattin Ülkümen bu Yahudileri serbest bıraktırmayı başarırken, Yunan hükümeti bin 673 Yahudi'yi Nazi kamplarına teslim ediyor. Selahattin Ülkümen'in eşi Mihrinnisa Hanım ve iki konsolosluk görevlisi konsolosluk binamızın Almanlar tarafından bombalanması sırasında şehit düşüyor ve kendisi de Almanlar tarafından tutuklanıyor.

Aynı şekilde bütün bunlar yaşanırken Naziler, Rodosta Yahudi mahallelerini ve sinagogları bombalamaya başlıyor. Kutsal kitaplarını saklayacak yer arayan Yahudilere beklenmedik birisi, Türkiye'nin Rodos Müftüsü Şeyh Süleyman Kaşlıoğlu yardıma koşuyor. Aralarında 800 yıllık el yazması Tevratın da bulunduğu onlarca Tevratı bombalanma riski düşük olan adadaki Murad Reis Camiinin minberinde saklıyor.

Bahsettiğim bu örnekler gibi bilmediğimiz veya doğru şekilde sunamadığımız kim bilir daha ne hikayeler ve tarihe ışık tutan belgeler mevcut. Bunların gün yüzüne çıkarılıp Avrupada savunulan barbar hikaye ve tezlerin çürütülmesi ancak etkin ve koordineli çalışmalarla mümkün olabilir. Yolu Anadolu'dan geçen herkes Türkiye diasporasının parçasıdır diye geniş bir perspektiften bakarak

yola çıkacak olursak, Avrupa üzerinde çok güçlü bir kamu diplomasisi baskısı oluşturabileceğimiz kanısındayım.

Gerek Yahudi gerekse Ermeni siyasi kurumlarının Avrupa ve ABDde oluşturdukları baskılara karşın bizim Anadolu ve sınırlarımızın ötesinde anlatabileceğimiz Selahattin Ülkümen gibi kahramanlık hikayelerimiz var. Tarihimizi daha kesin belgelerle anlatabileceğimiz tüm lobilere karşı etkin ve vurucu söylemlerle bu siyasi hacıyatmaz sözde soykırım iddiaları rahatça gündemden düşürülebilir. Bunun içinde diplomatlarımızın bulundukları ülkelerdeki tüm siyasal faaliyetleri hassasiyetle takip etmeleri ve son dakika müdahalelerinden kaçınmaları gereklidir.

Unutmayalım ki, bizim hikayelerimiz gerçek yaşanmışlıklardır.

<https://www.haberturk.com/yazarlar/cetiner-cetin/2433907-avrupanin-haciyatmazi-sozde-ermen-soykirimi>

Kaynak/Source: